

The Concept of Restoring Learning Loss in the Digital Age

Yanisa Jit-augsorn¹, Weerawat Pattanakulchai² and Thanong Thongphubate³

College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin, Thailand

E-mail: yanisa.jit@rmutr.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-9493-9889>

E-mail: pkc_d@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-4320-0031>

E-mail: thanong.tho@rmutr.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-3668-6718>

Received 16/06/2024

Revised 24/06/2024

Accepted 20/07/2024

Abstract

Background and Aims: The integration of digital technology into education necessitates the creation of strategies and methods to effectively address and mitigate the impact of learning loss in the digital era. Therefore, this study aims to study the concept of reviving the learning recession in the digital age.

Methodology: In this study, academic documents are analyzed, goals are set in accordance with learning objectives, content analysis techniques are applied, and descriptive data is presented.

Results: Employing learning theories that emphasize engagement and experiential learning, remediation efforts focus on evaluating students' learning outcomes to identify their individual needs and tailor curricula to their abilities and interests. The use of digital tools such as online learning, digital teaching platforms, and artificial intelligence applications facilitates the creation of flexible and effective learning environments. Enhancing the technological skills of teachers and educational staff is also a critical strategy for improving teaching effectiveness in the digital age. Furthermore, providing psychological and social support to students is crucial for boosting their motivation to learn. Equally important is the development of life skills and social skills needed for living in the digital era. Creating varied learning environments and encouraging the involvement of parents and communities can further promote effective learning.

Conclusion: In conclusion, addressing learning loss in the digital age requires the application of appropriate learning and teaching theories, the utilization of technology, and support from all stakeholders to ensure students receive a quality education and develop the skills necessary to thrive in the digital era.

Keywords: Restoring; Learning; Digital

แนวคิดการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ญาณิศา จิตต์อักษร¹, วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย² และ ทนง ทองภูเบศร์³

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการเรียนการสอน การฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมีความสำคัญในการพัฒนากลยุทธ์และวิธีการที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขและปรับปรุงผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ด้วยการทำ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ระเบียบวิธีการศึกษา: การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการวิเคราะห์เอกสารทางวิชาการ การกำหนดเป้าหมายตามวัตถุประสงค์การศึกษา ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอเชิงพรรณนาความ

ผลการศึกษา: แนวคิดการฟื้นฟูจะมุ่งเน้นไปที่การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อระบุความต้องการเฉพาะบุคคลและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การเรียนรู้ออนไลน์ แพลตฟอร์มการสอนดิจิทัล และการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์จะช่วยให้การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่สำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการสอนในยุคดิจิทัล และการสนับสนุนทางจิตวิทยาและสังคมแก่นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตในยุคดิจิทัลก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่หลากหลายและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

สรุปผล: สรุปแนวคิดการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้และการสอนที่เหมาะสม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและการสนับสนุนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตในยุคดิจิทัลได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การฟื้นฟู; การเรียนรู้; ดิจิทัล

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกด้านของชีวิตในการเรียนการสอนโดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมไปสู่การเรียนออนไลน์ ส่งผลให้หลายประเทศทั่วโลกต้องปรับตัวเพื่อรองรับการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ แม้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลจะนำเสนอความสะดวกสบายและโอกาสในการเข้าถึงแหล่งความรู้ที่กว้างขวาง แต่ก็ยังพบปัญหาภาวะถดถอยการเรียนรู้ (Learning Loss) ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและการขาดความพร้อมของผู้เรียน ครู และระบบการศึกษา (สุรัตน์ รุ่งนิรันดร์, 2564) การถดถอยการเรียนรู้เป็นภาวะที่ผู้เรียนสูญเสียความรู้และทักษะที่เคยมีหรือไม่สามารถพัฒนาต่อไปได้ตามที่ควรจะเป็น ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น การขาดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ความยากลำบากในการเข้าถึงเทคโนโลยี และความไม่พร้อมในการปรับตัวต่อรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ ๆ ภาวะนี้มีผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนในระยะยาว และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2565)

แนวคิดในการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลนั้นต้องครอบคลุมหลายมิติ ทั้งการประเมินและติดตามผลการเรียนรู้ การปรับแต่งการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคล การเสริมสร้างทักษะดิจิทัล และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุน โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการดำเนินการ แนวคิดเหล่านี้ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเป็นไปอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การประเมินและติดตามผลการเรียนรู้เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ การใช้เครื่องมือประเมินต่าง ๆ เช่น การทดสอบมาตรฐาน การประเมินด้วยการสังเกต และการสอบถามความคิดเห็นจากผู้เรียน จะช่วยให้ครูและผู้บริหารสามารถทราบถึงระดับความรู้และทักษะที่ผู้เรียนสูญเสียไป จากนั้นจึงติดตามความก้าวหน้าและปรับแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามความต้องการของผู้เรียน การปรับแต่งการเรียนรู้ให้เป็นรายบุคคลเป็นอีกหนึ่งแนวคิดที่สำคัญในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีสามารถช่วยให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะบุคคลของผู้เรียนได้มากขึ้น โดยใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัลที่มีความสามารถในการติดตามและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ครูสามารถปรับเนื้อหาและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างทักษะดิจิทัลเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองข้ามได้ในยุคดิจิทัล การฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลในการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจมากขึ้น ทั้งนี้ยังรวมถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมดิจิทัล การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนก็มีความสำคัญไม่น้อย การมีพี่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียน รวมถึงการส่งเสริมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อเพิ่มการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเชื่อมโยงและได้รับการสนับสนุนทางจิตใจและวิชาการ (รัชพล ธนาวุฒิธรรม.2565)

แนวคิดเหล่านี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการกระทำ (Experiential Learning Theory) ของ Kolb ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการปฏิบัติ และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของ Bandura ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การนำแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้มาใช้ในการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลจึงเป็นทางเลือกที่มีประสิทธิภาพในการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน (ชาญชัย เทพหัสดิน. 2561)

การฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลต้องใช้แนวคิดและกลยุทธ์ที่หลากหลายและครอบคลุมทุกมิติของการเรียนรู้ การประเมินและติดตามผลการเรียนรู้ การปรับแต่งการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน การเสริมสร้างทักษะดิจิทัล และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุน เป็นแนวทางที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนกลับมามีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์การศึกษา

การศึกษารครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

แนวคิดการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

การฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างการเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีความหลากหลาย เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีสื่อสาร เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเป็นหนึ่งในแนวคิดที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาในปัจจุบัน เนื่องจากยุคดิจิทัลมีผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลทุกคนอย่างมาก เช่น การเข้าถึงข้อมูลที่มากมายได้ง่ายขึ้น แต่ก็มีผลทำให้การจัดการและนำไปใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลได้ (ณัฐพร พัฒนากุล.2564) แนวคิดหลักในการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.การปรับเปลี่ยนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลโดยการใช้เทคโนโลยีในการปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียนรู้และวิธีการสอนให้เป็นรายบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการและสิ่งที่สนใจของนักเรียนแต่ละคนได้อย่างเต็มพิจารณา

2.การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนโดยการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการให้ความช่วยเหลือและการติดตามผลการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

3.การเสริมสร้างทักษะดิจิทัลการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะทางดิจิทัลเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการทำงาน (ณัฐพร พัฒนากุล.2564)

สรุปการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมีความสำคัญที่จะปรับตัวและพัฒนากระบวนการการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

แนวคิดการใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงบวก

แนวคิดการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลยังสนับสนุนการใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงบวก เพื่อสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่เติบโตและพัฒนาการเรียนรู้ในสิ่งที่น่าสนใจและเพลิดเพลินการใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงบวกในการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเน้นไปที่การสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่สนุกสนานและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ แนวคิดนี้เชื่อว่าเมื่อผู้เรียนรู้และพบความสุขในกระบวนการเรียนรู้ พวกเขาจะมีโอกาสเรียนรู้ได้มากขึ้นและมีผลลัพธ์ที่ดีขึ้นด้วย การใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงบวกสนับสนุนด้วยวิธีการต่าง ๆ มีดังนี้ (นงลักษณ์ บุญมี.2562)

1.การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมโดยให้โอกาสให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อหรือเนื้อหาที่สนใจ เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

2.การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้โดยใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์หรือเครื่องมือดิจิทัลที่สามารถปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้และเพิ่มความสุขสนุกสนานเช่น การใช้แอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้หรือการสร้างเกมการเรียนรู้

3.การสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนโดยสร้างพื้นที่เรียนรู้ที่เป็นกันเองและสนุกสนาน เช่น การใช้งานที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ระหว่างนักเรียน

สรุปการใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงบวกช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสร้างผลกระทบที่ดีต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและความรู้ในยุคดิจิทัล

แนวคิดการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้

การฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลยังเน้นการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น การใช้แอปพลิเคชันการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีสื่อสาร เพื่อสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่เติบโตและมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเป็นแนวคิดที่สำคัญที่ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น การฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเน้นการนำเทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้นในแนวคิดนี้ เทคโนโลยีถูกนำมาใช้เพื่อสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่เติบโตและมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น (สุริย์ ทับทิม.2564)

1. การใช้แอปพลิเคชันการเรียนรู้โดยแอปพลิเคชันที่ออกแบบมาเพื่อเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่น่าสนใจและสะดวกสบาย เช่น แอปพลิเคชันที่ให้ผู้เรียนทดลองเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหาหรือเกมการเรียนรู้

2. การใช้เทคโนโลยีสื่อสารโดยการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยในการสื่อสารและการแบ่งปันความรู้ระหว่างผู้เรียน เช่น แพลตฟอร์มการสื่อสารทางออนไลน์ที่ช่วยในการสนับสนุนการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มหรือการพูดคุยกับผู้สอน

สรุปการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและมีคุณภาพมากขึ้น โดยเน้นไปที่การเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

การใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้เป็นแนวคิดที่สำคัญในการตอบสนองความเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยมีทฤษฎีหลักที่เกี่ยวข้องได้แก่ "Constructivist Learning Theory" หรือทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ ซึ่งเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการสร้างความเข้าใจจากประสบการณ์ต่าง ๆ การใช้เทคโนโลยีสื่อสารและเทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและแหล่งความรู้ได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์การศึกษาออนไลน์ (Online Educational Platforms) แอปพลิเคชันการเรียนรู้ (Learning Apps) หรือการใช้โซเชียลมีเดียเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้เรียนการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต้องการการวางแผนและการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับบุคคลและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แต่ละประการ ทั้งนี้ เทคโนโลยีมีบทบาทในการสนับสนุนและกระตุ้นการเรียนรู้แบบเชิงสร้างสรรค์โดยเป็นเครื่องมือในการสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่สะดวกสบายและมีเป้าหมาย ที่เน้นการเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเองการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยียังสามารถเสริมสร้างทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (จุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง. 2560)

การใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ไม่เพียงแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลหรือแหล่งความรู้ที่มีความสะดวก แต่ยังเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยในกระบวนการเรียนรู้แบบเชิงกิจกรรม (Active Learning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่ตั้งคำถามเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติมหรือแก้ไขปัญหาทางการเรียนรู้ที่เจออยู่ในชีวิตประจำวัน (กิตติภักดิ์ อนันต์ปัญญา.2564)

เทคโนโลยีช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้แบบอัตวิสัย (Personalized Learning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการปรับการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ เทคโนโลยียังส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม (Collaborative Learning) ได้ดีขึ้น ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์หรือเครือข่ายสังคม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ

ประสบการณ์ทางการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยียังช่วยในการพัฒนาทักษะเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ (Analytical and Critical Thinking Skills) โดยผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการในการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน (ธีรวัฒน์ รัตนกุล.2564)

สรุปการใช้เทคโนโลยียังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในวงการและการทำงาน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการปรับตัวต่ออุตสาหกรรม 4.0 และเศรษฐกิจดิจิทัลในอนาคต โดยการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ไม่เพียงแต่ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ยังเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนแบบสร้างสรรค์ที่มีความเข้าใจและความพร้อมที่จะเรียนรู้ในสถานการณ์และทรัพยากรที่หลากหลาย

องค์ความรู้จากการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องแนวคิดการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญได้แก่การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เติบโตและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวถึง ดังนี้ (จุฑามาศ บุญเรือง .2562)

1.การสร้างการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านเทคโนโลยี การใช้เทคโนโลยีในการสร้างการเรียนรู้ที่ไม่เชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาเพียงอย่างเดียวที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ได้ ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบต่อเนื่องและเป็นบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.การสนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือและเรียนรู้จากประสบการณ์ การใช้เทคโนโลยีในการสร้างพื้นที่เรียนรู้ที่เน้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกันระหว่างนักเรียน โดยใช้เครื่องมือสื่อสารที่มีองค์ประกอบหลากหลาย เช่น แชนหรือการประชุมทางออนไลน์ ซึ่งช่วยสร้างการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

3. การส่งเสริมทักษะดิจิทัลและการแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักเรียน เช่น การให้เครื่องมือที่ช่วยในการแก้ไขปัญหาและการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จะต้องใช้ในการเรียนรู้และการทำงานในยุคดิจิทัล

สรุปการศึกษาแนวคิดการฟื้นฟูภาวะถดถอยการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลช่วยเปิดโอกาสให้เราเห็นถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการศึกษาที่เป็นรูปแบบใหม่และให้ประสิทธิภาพมากขึ้นในการส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคคลในสังคมดิจิทัลปัจจุบัน

บทสรุป

การจัดการกับการสูญเสียการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้จากประสบการณ์ ด้วยการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน นักการศึกษาสามารถระบุความต้องการของแต่ละบุคคลและปรับแต่งหลักสูตรให้ตรงกับความสามารถและความสนใจของพวกเขาได้ เครื่องมือดิจิทัล รวมถึงแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ แอปพลิเคชันการสอนดิจิทัล และปัญญาประดิษฐ์ มีบทบาทสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ การเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถทางเทคโนโลยีของครูและเจ้าหน้าที่การศึกษามีความสำคัญเท่าเทียมกันในการปรับปรุงประสิทธิภาพ

การสอน นอกจากนี้ การให้การสนับสนุนด้านจิตใจและสังคมแก่นักศึกษาถือเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมแรงจูงใจ และส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวย นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมที่จำเป็น สำหรับการเจริญรุ่งเรืองในยุคดิจิทัลก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่หลากหลายและ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนจะช่วยเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจัดการกับการ สูญเสียการเรียนรู้อย่างครอบคลุม สิ่งสำคัญคือต้องบูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้และการสอนที่เหมาะสมเข้ากับการ ใช้เทคโนโลยีเชิงกลยุทธ์และการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด แนวทางแบบองค์รวมนี้นี้ช่วยให้มั่นใจได้ว่า นักเรียนไม่เพียงได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ แต่ยังพัฒนาทักษะที่จำเป็นเพื่อให้เป็นเลิศในโลกดิจิทัลที่เพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติภัก อนันต์ปัญญา. (2564). การพัฒนาการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์โดยใช้แอปพลิเคชันสร้างแบบทดสอบ แบบสอบถาม. *วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร*, 11(2), 45-55.
- จุฬามาศ บุญเรือง. (2562). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความคิดสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในชั้นเรียนภาษาไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม ราชูปถัมภ์.
- จุฬารัตน์ พิมพ์ไทยสง. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาญชัย เทพหัสดิน. (2561). การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การสอนเพื่อพัฒนาการคิดเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน. *วารสารวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ*, 3(2), 56-69.
- ณัฐพร พัฒนากุล. (2564). แนวทางการฟื้นฟูผลกระทบทางการศึกษาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID- 19 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม.
- ธีรวัฒน์ รัตนกุล. (2564). การส่งเสริมการเรียนรู้แบบเชิงกิจกรรมผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์. *วารสาร เทคโนโลยีการศึกษา*, 5(1), 12-24.
- นงลักษณ์ บุญมี. (2562). การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบวกผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการในชั้นเรียน ประถมศึกษาปีที่ 6. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- รัชพล ธนาวุฒิธรรม. (2565). เอกสารฉบับนี้เสนอแนวทางการออกแบบบทเรียนแบบผสมผสาน (Blended Learning). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นายอินทร์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2565). เอกสารฉบับนี้ศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบของโควิด-19 ต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบภาวะถดถอยการเรียนรู้ในหลายวิชา โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3. เอกสารนำเสนอแนะแนวทางการแก้ไขและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. เว็บไซต์ สถาบันส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการศึกษา (สสว.): <http://www.ska2.go.th/reis/>
- สุรัตน์ รุ่งนิรันดร์. (2564). ผลของการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารสังคมในการเรียนรู้และการสอนในสถานการณ์โควิด- 19 ต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุรีย์ ทับทิม .(2564). การศึกษาประสิทธิภาพของโมเดลการจัดการชั้นเรียนแบบผสมผสานที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อผลการเรียนรู้และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

